

ע"פ 2635/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 2635/16

כבוד השופט צ' זילברטל
פלוני

לפני:
המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בחיפה (כב' השופט י' ליפשיץ) בת"פ 50650-12-14
שניתנה ביום 15.2.2016

תאריך הישיבה: כ"ב באדר ב' התשע"ו (1.4.2016)

בשם המבקש: עו"ד שלומית עדיקה

בשם המשיבה: אין התייצבות

החלטה

המבקש הורשע בעבירות של סחיטה באיומים ומעשים מגונים ונדון, בין היתר, למאסר בפועל לתקופה של שנתיים. גזר הדין ניתן ביום 15.2.2016, ובגדרו נקבע שהמבקש יתייצב לריצוי העונש ביום 3.4.2016. רק ביום 31.3.2016 התקבלה בבית משפט זה בקשה לעיכוב ביצוע המאסר, במצורף להודעת ערעור על חומרת העונש. למותר לציין כי לא היתה כל סיבה להגיש בקשה זו ממש ערב מועד ההתייצבות לריצוי העונש.

בבקשה נטען כי בפני המבקש נימוקים של ממש שעשויים להביא להקלה בעונשו, כי מדובר בתקופת מאסר שאינה ממושכת באופן שיש חשש שהערעור יאבד מהאפקטיביות שלו אם העונש לא יעוכב וכי אין חשש שהמשיב יסכן את שלום הציבור. בדיון בבקשה הוסיפה באת-כח המבקש כי המשפחה מבקשת להיערך מבחינת הכנת הילדים הקטינים למאסר

אביהם, בין היתר בעזרת גורמי מקצוע, ונדרש לשם כך פרק זמן נוסף.

המשיבה לא התייצבה לדיון מחמת עיצומי פרקליטים.

דין הבקשה להידחות בעיקרה באשר אין היא מעלה כל נימוק בעל משקל שיצדיק סטייה מהעיקרון שלפיו הגשת הערעור אינה מעכבת, כשלעצמה, את ריצוי העונש, קל וחומר כשמדובר בערעור על חומרת העונש בלבד, ובהינתן תקופת המאסר בה מדובר. גם בהתחשב בפרטי המקרה, כמפורט בגזר הדין, נראה שגם אם המבקש יחל בריצוי העונש, הערעור לא יאבד מהאפקטיביות שלו.

עם זאת, לפני משורת הדין, ורק בהתחשב במצוקה האפשרית של ילדי המבקש הקטינים וכדי לאפשר למשפחה להיערך כראוי לריצוי המאסר (גם אם נראה שניתן היה לעשות כן במהלך תקופת הדחיה שניתנה בבית המשפט המחוזי), אני קובע כי מועד ההתייצבות לריצוי העונש יידחה ליום 15.5.2016.

על המבקש לתאם כניסתו למאסר ולהתייצב במועד הנ"ל עד לשעה 1000 על-פי התנאים וההוראות המפורטים בשולי גזר הדין.

ניתנה היום, כ"ב באדר ב' התשע"ו (1.4.2016).

ש ו פ ט